

Refleksja ewangeliczna na niedzielę /Łk 4,21—30/

Nie ziemskie relacje, lecz wiara liczy się w oczach Bożych

Mieszkańcy Nazaretu, w którym Jezus się wychował, może oczekiwali wyjątkowo serdecznych słów z Jego strony. Przyszedł przecież do mieszkańców miasteczka, w którym wzrastał. Znalazł się pośród krewnych i ludzi, których dobrze znał. Niektórzy może czekali na jakieś Jego wspomnienia o tym, jak dobrze Mu było pośród nich, jak chętnie by nadal z nimi przebywał. Jednak szybko spostrzegli, że nic podobnego nie usłyszą. Najpierw bowiem do ich uszu dotarły słowa, które mogły się wydać wręcz szokujące w ustach „syna Józefa”, dobrze im znanego cieśli. Jezus poucza, że jest tym, o którym mówi Izajasz w dopiero co usłyszonym czytaniu. Już to musiało ich zaskoczyć, a niektórym wydać się przejawem wyjątkowego zarozumiałstwa tego *syna Józefa, cieśli*. Następne słowa rozwiąły do reszty oczekiwanie jakiegóż pochwały i wspomnianie miłych chwil z przeszłości. Jezus daje do zrozumienia mieszkańcom Nazaretu, że nie powinni liczyć na żadne przywileje. W oczach Bożych bowiem liczy się wiara w Niego, a nie to, że się pośród nich wychował. Tej wiary jednak u nich nie znalazł. Z tego powodu nie mają co liczyć na oglądanie wielkich dzieł, takich jakich dokonał w Kafarnaum. Potem słyszą coś, co jeszcze bardziej ich rozdrażniło, a mianowicie, że Bóg potrafi zwrócić się nie tylko do ludzi spoza Nazaretu, ale nawet spoza narodu wybranego, jak o tym świadczy uzdrowienie trędowatego Syryjczyka Naamana przez proroka Elizeusza (2 Krl 5,1–19) i cud nakarmienia wdowy z Sarepty Sydońskiej i jej syna przez proroka Eliasza (1 Krl 17,1–24). U tych „obcych” – w przeciwieństwie do Nazarejczyków – Bóg znalazł wiare i nagrodził ją wielkimi cudami dokonanymi przez proroków, których spotkali. Ludzie umierający z głodu w Izraelu nie otrzymali chleba, a trędowaci nie zostali oczyszczeni z powodu braku wiary. Przypominając te znane z Pisma Świętego wydarzenia Jezus daje do zrozumienia Nazarejczykom, że nie mają co liczyć na wyjątkowe łaski, jeśli nie będą Mu wierzyć. Bóg nie ma bowiem względu na osoby. Patrzy na serca i bezbłędnie rozpoznaje, co tam się znajduje.

ks. Michał Kaszowski

Sól ziemi

Na spotkaniach kręgu biblijnego, na które to spotkania zapraszamy wszystkich chcących zgłębiać wspólnie Słowo Boże, czytamy Ewangelię wg św. Łukasza. Ewangelia znana, wielokrotnie czytana i słyszana w kościele, a jednak... wespół zespół widocznie inaczej, bo tym razem uderzyły mnie słowa Jezusa wypowiedziane do licznych rzesz idących za Nim: *Sól jest dobra, lecz jeśli nawet sól straci swą moc, to czym się ją zaprawi? Nie nadaje się już ani do ziemi, ani jako nawóz* (Łk 14,34–35). Ostępiałam. Jako nawóz? Nie jestem ogrodniczką, ale zawsze słyszałam, że jeżeli komuś przeszkadza drzewo sąsiada, to je podlewa roztworem soli i drzewo usycha. Zaraz po przyjeździe do domu sprawdziłam. Istotnie, sól w dużej ilości jest zabójcza dla roślin, ale w małej jest nawozem. Wystarczy obsypać ją w odpowiedniej porze drzewa owocowe i krzaki jagodowe, aby rodziły więcej owoców i aby były one słodsze.

Nigdy też nie słyszałam, aby sól straciła swą moc. I nasza sól chyba zawsze pozostaje słona. Należy do produktów, które nie mają terminu ważności, bowiem przez długie lata nie traci niczego ze swych cech. Jednakże w Izraelu pozyskiwano sól odparowując wodę z Morza Martwego, zwanego również Morzem Słonym. Taka sól szybko wietrzeje i traci swoje właściwości. Zatem Jezus, jak zwykle, okazał się doskonałym znawcą realiów ziemskich związanych z rolnictwem.

Przypatrzyłam się tej soli w Biblii. Czego jeszcze o niej się dowiem? Wspominana jest 33 razy. Przede wszystkim jest oczywiście ważną przyprawą. Hiob pyta: *Czy miła potrawa bez soli?* (Hi 6,6). A Syrach wymienia: *Rzeczy pierwszej potrzeby dla życia człowieka – to: woda, ogień, żelazo i sól, ...* (Syr 39,26).

Solą nacierano noworodki. W Księdze Ezechiela Bóg mówi do Jeruzolimy: *A twoje urodzenie: w dniu twego przyścia na świat nie ucięto ci pępowiny, nie obmyto cię w wodzie, aby cię oczyścić; nie natarto cię solą i w pieluszki cię nie owinięto* (Ez 16,4).

W 2. Księdze Królewskiej Elizeusz modlitwą i solą uzdrawia wodę: *Mieszkańcy miasta mówili do Elizeusza: „Patrz! Położenie miasta jest miłe, jak ty, panie mój, widzisz, lecz woda jest niezdrowa, a ziemia nie daje płodów”. On zaś rzekł: „Przyniescie mi nową misę i włóżcie w nią soli!”. I przynieśli mu. Wtedy podszedł do źródła wody, wrzucił w nie sól i powiedział: „Tak mówi Pan: Uzdrawiam te wody, już od teraz nie wyjdą stąd ani śmierć, ani niepłodność”. Wody więc zostały uzdrowione aż po dzień dzisiejszy – według słowa, które wypowiedział Elizeusz* (2 Krl 2,20).

dok. na str. 3

PONIEDZIAŁEK 31.01

- 06:30** + Jan Domagała (od syna Roberta i Dominiki)
06:30 + Tadeusz Sałas (od Marcina Motyki z rodziną z Dąbrowy Tarnowskiej)
07:00 + Eugeniusz Zając w 21. rocznicę śmierci
07:00 + Genowefa Bujas (od chrześniaczki Danuty)
08:00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne dary dla s. Małgorzaty z okazji minionych imienin
08:00 + Kazimierz Burek – msza gregoriańska
18:30 + Bogusław Romański – pierwsza msza gregoriańska
18:30 + Józefina, Edward i Stefan Gałęziowscy

WTOREK 01.02

- 06:30** + Ewa Kosydar (od rodziny Fibów)
07:00 + Ewa Kosydar
08:00 + Bogusław Romański – msza gregoriańska
18:30 + Kazimierz Burek – msza gregoriańska
18:30 + Helena, Stanisław, zm. dzieci: Irena, Wiesław

ŚRODA 02.02

- 06:30** + Kazimiera – 4. rocznica śmierci
07:00 + Kazimierz Burek – msza gregoriańska
08:00 + Leszek Kurzdym (od siostry Barbary z rodziną)
09:00 + Maria, Józef Pałka i zmarli z rodziny
17:00 + Bogusław Romański – msza gregoriańska
18:30 Zbiorowa w intencjach Nowenny do MBNP

CZWARTEK 03.02

- 06:30** O Boże błogosławieństwo dla Eryka w 1. rocznicę urodzin
07:00 Błagalna o Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Teresy, Mariusza, Zofii za wstawiennictwem bł. ks. Jerzego Popiełuszki
07:00 + Bogumił Kosior w rocznicę śmierci
08:00 + Bogusław Romański – msza gregoriańska
18:30 + Kazimierz Burek – msza gregoriańska
18:30 + Aniela, + Henryka, + Michał, + Stefan

PIĄTEK 04.02

- 06:30** Za Parafian
06:30 + Maria, Tadeusz Świerk
07:00 + Janina, Mieczysław Kołodziej za spokój duszy
08:00 + Kazimierz Burek – msza gregoriańska
17:00 + Ewa Kosydar (od pracowników FCM ZDROWIE)
18:30 + Bogusław Romański – msza gregoriańska
18:30 + Kazimierz Wojtaszek (od Justyny Szlachetko z rodziną)
18:30 + Elżbieta Hapek – 2. rocznica śmierci

SOBOTA 05.02

- 06:30** O Boże błogosławieństwo dla Elżbiety w dniu urodzin
07:00 + Genowefa Bujas (od siostry Salomei)
07:00 + Tadeusz Sałas (od żony)
08:00 + Bogusław Romański – msza gregoriańska
08:00 + Ryszard Zięba
08:00 + Józefa Brewczyńska
08:00 Rezerwacja
18:30 + Kazimierz Burek – msza gregoriańska

NIEDZIELA 06.02

- 06:30** Za Parafian
08:00 + Bogusław Romański – msza gregoriańska
09:30 + Bolesław Ams – 23. rocznica śmierci
10:00 + Zdzisław Szczeszek o spokój jego duszy
11:00 + Ryszard Dunikowski – 7. rocznica śmierci
12:30 W intencji dzieci przyjmujących chrzest
12:30 + Eugeniusz Dzierża – 6. rocznica śmierci
17:00 + Kazimierz Burek – msza gregoriańska
18:30 + Janina Franczak
20:30 + Lidia Muniak w 1. rocznicę śmierci

Solenizantom i Jubilatom tego tygodnia życzymy łask Bożych i opieki Matki Najświętszej.

- ♦ W środę przypada Święto **Matki Bożej Gromnicznej**. Jest to również XXVI Dzień Życia Konsekwentnego. Msze święte odprawimy o godz.: 6:30, 7:00, 8:00, 9:00, 17:00 i 18:30. Składka przeznaczona będzie na zakony kontemplacyjne.
- ♦ W tym tygodniu mamy także **I czwartek, piątek i I sobotę miesiąca**. W czwartek grupa studentów i młodzieży pracującej **Chrystus na Krowodrzy** zaprasza wszystkich na adorację Najświętszego Sakramentu o godz. 19:00. W piątek spowiadamy od godz. 16:30, a o 18:00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa.
- ♦ W sobotę o godz. 11:00 zapraszamy do kościoła na Mszę świętą osoby **chore i starsze**. Natomiast o godz. 17:45 zapraszamy na różaniec fatimski.
- ♦ **Zespół Charytatywny** przeprowadzi w przyszłą niedzielę po Mszach świętych zbiórkę do puszek na działalność kuchni św. Jadwigi.
- ♦ Bardzo prosimy o zachowywanie w kościele **zasad sanitarnych** takich jak: ograniczona liczba wiernych, dezynfekcja dłoni, używanie maseczek, dystans oraz przyjmowanie Komunii świętej w pierwszej kolejności na rękę. Korzystających ze spowiedzi świętej prosimy o dezynfekowanie kratki przed wyjściem z konfesjonau. Wykażmy się roztropnością i odpowiedzialnością.
- ♦ Prośmy o Miłosierdzie Boże dla naszych parafian, którzy w tym tygodniu odeszli do wieczności. Są to **śp.: Józef Stachura** (l. 82) z ul. Łokietka 51, **Józef Kupka** (l. 89) z ul. Stachewicza 31 oraz **Jadwiga Rutkowska** (l. 60) z Krowoderskich Zuchów 7.
Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.

Dobre słowo

Być człowiekiem, znaczy: każdego dnia starać się być lepszym.

Friedrich Dessauer

KALENDARZ LITURGICZNY TYGODNIA:**PONIEDZIAŁEK 31.01**

św. Jana Bosko, prezbitera
 2 Sm 15,13–14.30;
 16,5–13a; Ps 3;
 Mk 5,1–20

WTOREK 01.02

2 Sm 18,9–10.14b.24–25a.
 31–19,3; Ps 86;
 Mk 5,21–43

ŚRODA 02.02

Święto Ofiarowania Pańskiego
 Ml 3,1–4;
 Ps 24;
 Łk 2,22–40

CZWARTEK 03.02

1 Krl 2,1–4.10–12;
 1 Krn 29; Mk 6,7–13

PIĄTEK 04.02

Syr 47,2–11; Ps 18;
 Mk 6,14–29

SOBOTA 05.02

św. Agaty, dziewicy i męczennicy
 1 Krl 3,4–13;
 Ps 119;
 Mk 6,30–34

NIEDZIELA 06.02

Iz 6,1–2a.3–8; Ps 138;
 1 Kor 15,1–11;
 Łk 5,1–11

Sól ziemi

dokończenie ze str. 1

Sól jest znakiem przymierza Boga z ludźmi. W Księdze Kapłańskiej Bóg nakazuje: *Każdy dar należący do ofiary pokarmowej ma być posolony. Niech nie brakuje soli przymierza Boga twego przy żadnej ofierze pokarmowej. Każdy dar posypiesz solą* (Kpł 2,13). Podobnie Bóg mówi do Aarona w Księdze Liczb: *Wszystko, co odłożone jest z darów świętych, jakie Izraelici przynoszą Panu, daję na zaw sze tobie, synom twoim i córkom. To jest należność wiekuista, przymierze soli wobec Pana dla ciebie i potomstwa twego wraz z tobą* (Lb 18,19). Zaś w Księdze Ezechiela czytamy polecenie: *A gdy ukończysz oczyszczenie, masz ofiarować młodego cielca bez skazy oraz barana bez skazy spośród mniejszego bydła. Te masz ofiarować przed Panem, a kapłani mają sypać sól i ofiarować je Panu, jako ofiarę całopalną* (Ez 43,24).

Z powodu powyższego ludność ma obowiązek dostarczenia soli kapłanom, co powiedziane jest w Księdze Ezdrasza: *A jeśli potrzeba też cielców, baranów i jagniąt na całopalenia dla Boga niebios – oprócz pszenicy, soli, wina i oliwy – według żądania kapłanów w Jerozolimie, ma im to być niechybnie co dzień dostarczane* (Ezd 6,9); *A resztę kosztów na dom Boga twego, jakie wypadnie ci pokryć, pokryjesz ze skarbu królewskiego. I przeze mnie, króla Artakserksesa, został wydany rozkaz do wszystkich skarbników w Transeufratei: „Wszystko, czego od was żądać będzie kapłan Ezdrasz, znawca Prawa Boga niebios, ma być dokładnie wykonane – aż do stu talentów srebra, stu kor pszenicy, stu bat wina, stu bat oliwy, a soli bez ograniczenia”* (Ezd 7,22).

Posypanie ziemi solą oznaczało przekleństwo, zarówno pochodzące od Boga, jak i od człowieka. W Księdze Sofoniasza czytamy: *Dlatego: Na moje życie – wyrocznia Pana Zastępów, Boga Izraela: Moab będzie jak Sodoma, a synowie Ammona jak Gomora: ziemią pokrzyw, usypiskiem soli i pustynią na wieki* (So 2,9). Podobną sytuację mamy opisaną w Księdze Powtórzonego Prawa (Pwt 29,22) oraz Księdze Ezechiela (Ez 47,11). Człowiek natomiast rzuca przekleństwo na miasto Sychem w Księdze Sędziów: *Przez cały ten dzień nacierał Abimelek na miasto, a zdobywszy je wymordował ludność, która w nim była, miasto zaś zburzył i porzucił na nim sól* (Sdz 9,45).

Na południu Judy znajdowała się Dolina Soli, gdzie Edomici zostali pobici przez Izraelitów. Biblia wspomina o tym aż 5 razy: 2 Sm 8,13; 2 Krl 14,7; 1 Krn 18,12; 2 Krn 25,11; Ps 60,2.

Do soli przyrównywany jest szron w Mądrości Syracha: *On szron jak sól rozsiewa po ziemi, który marznąc jeży się ostrymi kolcami* (Syr 43,19).

W słup soli zamieniła się żona Lota w Księdze Rodzaju: *Żona Lota, która szła za nim, obejrzała się i stała się słupem soli* (Rdz 19,26). Wspomnienie o tym znajdujemy jeszcze w powstałej wieki później Księdze Mądrości: *Zachowało się jeszcze świadectwo ich przewrotności: dymią-*

ce pustkowie, rośliny owocujące o niezwykłej porze i sterujący słup soli, pomnik duszy, co nie dowierzała (Mdr 10,7).

I wreszcie Nowy Testament. O soli Jezus wspomina tylko raz, a cytowane to jest przez wszystkich trzech synoptyków. Św. Łukasza zacytowaliśmy na początku. Św. Marek dodaje jeszcze radę: *Dobra jest sól; lecz jeśli sól smak utraci, czymże ją przyprawicie? Mieście sól w sobie i zachowujcie pokój między sobą!* (Mk 9,50). Św. Mateusz natomiast zaczyna ten fragment od stwierdzenia: *Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi* (Mt 5,13).

Trudny jest ten fragment. Niektórzy egzegeci pomijają go milczeniem. Inni przytaczają różnorodne interpretacje. Którą wybrać? Ciekawe jest tłumaczenie w *Komentarzu żydowskim do Nowego Testamentu* autorstwa Dawida H. Sterna: *Proponowano tu już kilka interpretacji. Do mnie najbardziej przemawia taka, że sól symbolizuje chęć człowieka do spełnienia wymagań, jakie Jezus stawia swoim talmidim. Jeśli jednak chęć zmienia się w niechęć i jeśli talmid powraca do światowego życia, mimo że doświadczył prawdy i radości płynących z podążania Bożymi drogami, to cóż jest w stanie na nowo zawrócić go na te drogi? Nic.*

Pewne światło rzuca na słowa Jezusa św. Paweł w Liście do Kolosan: *Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać* (Kol 4,6). Wydaje mi się, że tak jak sól użyźnia ziemię, tak chrześcijaństwo powinno słowem i przykładem „użyźniać” swoje otoczenie, ludzi, wśród których żyją. Aby to osiągnąć, trzeba karmić się Słowem Bożym. Najlepiej, jak widać, w grupie (Jezus powiedział: *Gdzie dwóch lub trzech zbierze się w imię moje, tam ja jestem pośród nich*). Zapraszam zatem raz jeszcze w poniedziałki po Mszy św. wieczornej do salki nr 4 domu parafialnego, wejść najlepiej przez zakrystię.

K.H.-Sz.

BIULETYN DUSZPASTERSKI
bezpłatny tygodnik parafialny

REDAKCJA BIULETYNU
Ks. M. Hajdyla, K. Herej-Szymańska,
A. Gorczyca, M. Kot-Panek,
M. Szymańska
teksty: D. Bidzińska, I. Korohoda,
D. Kotas, Ł. Kwiecień,
dział reklam: D. Kotas

Parafia nie odpowiada za treść
publikowanych reklam

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA

pw. Św. Jadwigi Królowej
ul. Łokietka 60, 31-334 Kraków
tel.: +48 12 637 14 15
fax: 638 71 52
konto: 49 1020 2906 0000 1702 0086 1682
e-mail: swietajadwiga@diecezja.pl
www.swietajadwiga.diecezja.pl

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH

dni zwykłe: 6:30, 7:00, 8:00, 18:30
nd. i święta: 6:30, 8:00, 9:30, 10:00,
11:00, 12:30, 17:00, 18:30, 20:30

DUSZPASTERZE

proboszcz: ks. Marek Hajdyla
wikariusze: ks. Jacek Kuczmier,
ks. Dariusz Burda, ks. Norbert Sarota

rezydenci: ks. Prałat Jan Dziasek,
ks. Dariusz Oko, ks. Stanisław Moledndys,
ks. Mirosław Czapla, ks. Włodzimierz Sywak

KANCELARIA PARAFIALNA

pon.-sob.: 10:00-11:00
pn., wt., czw.: 16:00-18:00
nd. i święta: kancelaria nieczynna

Ofiarowanie Pańskie – święto światła

Jednym z najstarszych świąt w Kościele jest obchodzone 2 lutego święto Ofiarowania Pańskiego.

Kiedy sięgamy do Pisma Świętego, to napotykamy scenę ewangeliczną według św. Łukasza (por. 2,22–32) przedstawiającą ofiarowanie Jezusa w świątyni. O tym wydarzeniu przypomina nam nie tylko liturgia Święta Pańskiego, ale także czwarta tajemnica pierwszej części różańca.

W liturgii Wschodu uroczystość ta nosi nazwę Hypapante, to znaczy święto spotkania. Hypapante, głęboko zakorzenione w tradycji starotestamentalnej, łączyło się z wdzięcznością za ocalenie pierwotnych synów Izraela w Egipcie. Prawo Mojżeszowe wymagało, by w 40. dniu po narodzinach potomka prawowity ojciec wykupił go, składając 5 „świętych” szekli w świątyni.

Spotykamy również inną nazwę tego święta: Candelora – święto światła. Jeśli połączymy nazwy Hypapante i Candelora, otrzymamy piękny symbol spotkania połączonego ze światłem. W tradycji polskiej jest to święto Matki Boskiej Gromniczej.

Spotkanie w świątyni

Czym jest Ofiarowanie Pańskie?

Maryja ofiaruje Syna Bożego Bogu, z woli Boga, wypełniając tym samym prawo starotestamentalne. Ofiarując swojego Syna, pragnie Ona ofiarować każdego z nas, ponieważ jesteśmy Jej dziedzictwem. Maryja wskazuje nam tego, który powiedział o sobie: *Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia* (J 8,12). To światło – Jej Syn Jezus – poprowadzi nas do nieba.

Maleńki Chrystus przyniesiony do świątyni spotyka się z ludem Bożym w osobach Symeona i Anny, którzy oczekiwali swojego Zbawiciela, a prowadzeni i oświeceni przez Ducha Świętego rozpoznali Go w Chrystusie i wyznali w Niego wiarę. To spotkanie miało znaczenie uniwersalne: było spotkaniem ludzkości i Pana w Jego – Boga świątyni. Wspomina o tym prorok Malachiasz (por. 3,1–4). Maryja była patronką tego wydarzenia.

Nową świątynią dzisiaj jest Kościół, w którym możemy spotkać Jezusa i – jak Symeon – przyjąć Go do serca. Napełnić się słowem Pana, które jest „pochodnią dla stóp naszych” i światłem na naszej ścieżce, nasycić Jego Ciałem – mocą i pożywieniem naszym.

Gromniczny znak

Od X wieku rozpowszechnił się obrzęd święcenia świec, tzw. gromnic, których płomień symbolizuje Jezusa – Światłość świata. Przyniesiona do domu z liturgii światła świeca ma przypominać nam o niełatwym zadaniu stojącym przed każdym z nas: być światłem świata, które nie powinno być chowane pod korcem, lecz świecić nieustannie rozpalane płomieniem Chrystusa. Nasze życie można przyrównać do

zapalanej świecy, która z czasem traci blask i moc swoją, a której – nikły sam z siebie – płomień podtrzymuje Jezus. Taka symboliczna świeca została zapalona dla każdego już na Chrzcie św., kiedy to zostaliśmy włączeni w mistyczne Ciało Chrystusa, w Kościół święty. Jej światło ma towarzyszyć ważniejszym wydarzeniom w życiu każdego chrześcijanina, a zwłaszcza rozjaśniać agonie tych, którzy w ciągu roku opuszczają nasz świat, kierując się w stronę domu Ojca.

Jezus, dany nam jako *światło na oświecenie pogan* (Łk 2,32) przyszedł, aby „rzucić ogień na ziemię” (por. Łk 12,49). Nie chodzi tu jedynie o ogień materialny, który niszczy, ale o ogień miłości Ducha Świętego. Życie Zbawiciela było nieustannym płomieniem tego ognia, a więc ogniem miłości: *miłujmy się wzajemnie* (por. 1 J 4,7–10). I taki ogień rozpalmy w naszych sercach, by zanieść go do naszych rodzin i w miejsca pełne popiołu i zgliszcz ludzkich serc. Płońmy ogniem Chrystusa. Prośmy o ewangeliczną oliwę, aby jej nie zabrakło, zwłaszcza wtedy, kiedy przygasa – gdy zło i grzech zwyciężają w nas – lub wypala się świeca naszego życia. Nieśmy światło przebaczenia i pokoju, światło ciepła, zanurzone w świetle płomienia miłości ognia – światła niegasnącego.

Jan Konior SJ
Za: deon.pl

Z akatysty ku czci św. Jadwigi królowej

Kondakion 2

Będąc zaślubioną młodemu księciu,
miałaś przed sobą rozkosze życia.
Wybrałaś dobro przybranej ojczyzny
i pokochałaś ją całym sercem,
służąc narodowi polskiemu.
Za to, że poświęciłaś własne szczęście, zostając Polską królową
dziękujemy Bogu śpiewając Alleluja!

Alleluja, alleluja, alleluja!

Ikos 2

Czego żądali od Ciebie możnowładcy,
spełniłaś z sercem złamanym.
Zostałaś żoną litewskiego księcia
i matką chrzestną jego i całej Litwy –
przeżyłaś z podziwem wołamy do Ciebie:
Witaj, Która dla świętej wiary i Jezusa poświęciłaś życie
i młodość własną,
Witaj, Przez potwarze doświadczona,
Witaj, Misjonarko Litwy i Rusi,
Witaj, Apostołko wiary Chrystusowej.

Witaj, Patronko nasza, Królowo Jadwigo!

REKLAMA na pokrycie kosztów druku

DRUKARNIA
Paor
ul. Wybickiego 46, 31-302 Kraków
tel. 012 636 28 13, tel./fax. 637 72 92
e-mail: paor@paor.pl www.paor.pl

OFFSET, SITODRUK, DRUK CYFROWY, SZTANCOWANIE, LAKIEROWANIE UV, ZŁOCENIE

**drukujemy: książki, broszury, ulotki, plakaty, wizytówki,
papiery firmowe, teczki, naklejki, etykiety, opakowania**

Informacje w sprawie reklamy pod nr. tel. 603 083 755

miejsce na Twoją reklamę